

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620200674
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620200674.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: T., zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zast.: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o. so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, IČO: 36 863 017, o zaplatenie 3.601,93 Eur s prísl. a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalobkyňa je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 11.02.2020 domáhala voči žalovanému zaplatenia istiny 3.601,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 3.601,93 Eur od 06.02.2020 do zaplatenia, ako aj určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.12.2010 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročný a bez poplatkov a náhrady trov konania, pričom uviedla, že dňa 28.12.2010 došlo medzi žalobkyňou a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórných náležitostí požadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí zmluva obsahovať:

- v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - v zmluve o úvere nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v súlade s písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - celková výška spotrebiteľského úveru 7.500,- Eur uvedená v zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška poskytnutého spotrebiteľského úveru je 7.331,- Eur,
- v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - celková čiastka v zmluve o úvere nie je uvedená v správnej výške a súčasne aj hodnota RPMN 15,43 % uvedená v zmluve o úvere je nesprávna, nakoľko správna výška RPMN činí 16,60 % .

1.1. Pokiaľ ide o celkovú výšku úveru, je neprípustné, aby žalovaný zahrnul do celkovej výšky úveru aj náklad, t.j. poskytnutie služby ako sprostredkovanie úveru. Takéto konanie žalovaného nie je v súlade s § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zákon jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny úveru. V zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a

poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Obligatórna obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru - musí zodpovedať jej kogentnému pojmovému vymedzeniu. Avšak v zmluve o úvere je nesprávne uvedená výška úveru, a to v sume 7.500,- Eur, v ktorej je zahrnutý aj spracovateľský poplatok (169,- Eur). V prejednávanej veci mal byť spotrebiteľský úver vo výške 7.331,00 Eur, čo predstavuje rozdiel výšky úveru uvedenej v zmluve (7.500,- Eur) a sumy spracovateľského poplatku (169,- Eur). Nakoľko je spracovateľský poplatok dodatočným povinným nákladom, mal byť započítaný do celkových nákladov úveru a je vylúčené, aby tvoril súčasť istiny úveru. Postup žalovaného pri poskytovaní spotrebiteľského úveru v posudzovanom prípade možno podľa názoru žalobkyne považovať za postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, ktoré konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje (§ 7 zákona č. 250/2007 Z. z.).

1.2. V zmluve o úvere je náležitosť celková čiastka uvedená vo výške 13.173,24 Eur. Súčinom výšky mesačnej splátky 128,09 Eur a počtu splátok 107 však dostaneme inú hodnotu - 13.705,63 Eur. Celková čiastka preto nie je v zmluve o úvere uvedená správne. Táto skutočnosť súčasne spôsobuje nesprávne uvedenú náležitosť RPMN v zmluve o úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov. Ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údaja vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

1.3. Pri prepočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov, a to dátum pôžičky - 28.12.2010, výška pôžičky - 7.331,00 Eur, periodicita splátok - mesačne, počet splátok - 107 a výška splátok - 128,09 Eur, vychádza RPMN 16,60 %, čo nezodpovedá údaju uvedenému v časti 1., článku I. s označením Základné obchodné podmienky, konkrétne v bode 1) Zmluvy o úvere pri položke označenej ako „Ročná percentuálna miera nákladov“, kde sa uvádza 15,43 %. V prípade, že by sa okrem vyššie uvedených správnych vstupných údajov zadal pre výpočet RPMN na webovej stránke aj dodatočný náklad - spracovateľský poplatok vo výške 169,- Eur, tak hodnota RPMN vychádza 17,39 %, čo je hodnota, ktorá tiež nezodpovedá údaju RPMN uvedenému v zmluve o úvere. Na základe uvedeného žalobkyňa zastáva názor, že RPMN je v zmluve o úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

1.4. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v súlade s písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; v súlade s písm. b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

1.5. Žalobkyni bol na základe zmluvy o úvere poskytnutý úver vo výške 7.331,- Eur. Žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila sumu vo výške 13.771,09 Eur, čo vyplýva z priložených listín. K vzniku bezdôvodného obohatenia došlo po prvý raz dňa 12.11.2015, kedy bola uhradená suma žalobcom vo výške 123,40 Eur (položka splátka s dátumom transakcie 12.11.2015), z ktorej časť 49,63 Eur bola započítaná na istinu úveru a časť sumy vo výške 73,77 Eur už predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného je tvorené úhradami žalobkyne v sume spolu 6.640,09 Eur vykonanými v období od 12.11.2015 až do 12.11.2019. Nakoľko bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 7.331,- Eur a reálne už zaplatila sumu 13.771,09 Eur, a súčasne žalovaný nemá nárok na odplatu (úroky a poplatky) za poskytnutý úver, potom sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 6.640,09 Eur. Žalobkyňa si však v tomto konaní uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.601,93 Eur za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019. Rovnako si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne počnúc dňom 06.02.2020 (t.j. dňom nasledujúcim po poskytnutej lehote na plnenie v predžalobnej výzve zo dňa 30.01.2020).

1.6. Žalobkyňa si podanou žalobou voči žalovanému uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a rovnako tak si na svoju obranu uplatňuje právo priznané jej § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. a žiada určiť poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

1.7. K žalobe žalobkyňa pripojila listinné dôkazy, a to zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.12.2010, výpisy z úveru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 28.12.2010 do 31.12.2018, výpis z osobného účtu za obdobie od 01.01.2019 do 31.10.2019, detail transakcie zo dňa 12.11.2019, úrokové sadzby ECB, predžalobnú výzvu zo dňa 30.01.2020 a podací hárok

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 04.03.2020 poprel všetky skutkové a iné tvrdenia žalobkyne, vzniesol námietku premlčania žalobného nároku z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej premlčacej doby a žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov konania žalovanému.

2.1. Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že v sporovom konaní, v ktorom platia zásady dispozičná a prejednacia, je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Žalobca je už v žalobe povinný okrem iného uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Žalobkyňa však nespĺnila povinnosť tvrdenia k základnému predpokladu práva z bezdôvodného obohatenia a nešpecifikovala, vrátenia ktorých plnení sa domáha. Nestačí totiž tvrdiť, že požaduje celkovú sumu „3.601,93 Eur za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019“, keď je aj z toho opisu zrejmé, že bola realizovaná viacerými platbami, a nie naraz. Žalobkyňa je teda povinná uviesť, vrátenia ktorých plnení (prípadne ktorých častí plnení) korešpondujú s obsahom zmluvného vzťahu s bankou sa domáha a tvrdiť rozhodujúce skutočnosti o každom takom plnení (najmä kto, kedy, komu, koľko a ako plnil). Len voči takým kvalifikovaným tvrdeniam žalobkyne môže žalovaný rozvinúť náležitú procesnú obranu, napr. preveriť, či skutočne išlo o platby na poskytnutý úver, či išlo o platby žalobkyne alebo inej osoby, či nešlo o platby zodpovednostného charakteru, napr. z dôvodu omeškania, a podobne. Rovnako je taká špecifikácia nevyhnutná z hľadiska ďalšieho prostriedku procesnej obrany, ktorý by sme mali mať plne k dispozícii - uplatnenia hmotnoprávnej námietky premlčania. Žiadne tvrdenie tejto kvality však zo strany žalobkyne nebolo produkované, čo je rozhodne potrebné posúdiť na ťarchu unesenia jej bremena tvrdenia. Rovnako nie je zo žaloby vôbec zrejmé, na základe akej právnej skutočnosti by mali byť všetky plnenia „v období od 10.08.2017 do 12.11.2019“ plneniami na úroky a poplatky, obzvlášť ak z listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobkyňou predmetný záver rozhodne nevyplýva. Žalobkyňa nepredniesla žiadne konkrétne skutkové tvrdenie, ktoré by zodpovedalo hypotéze relevantných právnych noriem, obsiahnutých v zákone č. 129/2010 Z. z., čo je samo osebe plne postačujúcim dôvodom pre zamietnutie jej žaloby.

2.2. K vyjadreniu žalovaný pripojil listinné dôkazy - zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010, žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 07.12.2010 a Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní súkromným klientom a MIKRO podnikateľom.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku zo dňa 08.06.2020 k vyjadreniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že nakoľko žalovaný len všeobecne a neurčito namietol údajné premlčanie žalobného nároku a neuviedol žiadne podrobnejšie skutočnosti, žalobkyňa sa k námietke premlčania nemôže bližšie vyjadriť a navrhuje na námietku premlčania neprihliadať. Námietka premlčania žalovaného je nedôvodná, nakoľko žalobný nárok premlčaný nie je. Tvrdenie žalovaného ohľadom neunesenia dôkazného bremena v otázke vydania bezdôvodného obohatenia považuje žalobkyňa za nesprávne a zjavne účelové. Z dôvodu absencie niektorých obligatórných náležitostí, resp. ich nesprávneho uvedenia v zmluve o úvere je potrebné predmetnú zmluvu o úvere vyhodnotiť ako bezúročnú a bez poplatkov. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemá žalovaný nárok na akúkoľvek odplatu, ktorú od žalobkyne prijal nad rámec istiny úveru. Pokiaľ bol žalobkyňu poskytnutý úver 7.331,- Eur a reálne už zaplatila sumu 13.771,09 Eur, a súčasne je úver potrebné vyhodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov, potom sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 6.640,09 Eur. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.601,93 Eur za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019. Uplatňované bezdôvodné obohatenie je tvorené úhradami žalobkyne vykonanými v prospech žalovaného za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019 - uvedené vyplýva z listín v žalobe označených ako „Výpis z úveru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 12.01.2016 do 16.12.2017“, „Výpis z úveru č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 08.01.2018 do 12.12.2018“, „Výpis z osobného účtu za obdobie od 10.01.2019 do 16.10.2019“, „Detail transakcie zo dňa 12.11.2019“. Za účelom podrobnejšej identifikácie uplatňovaného bezdôvodného obohatenia žalobkyňa predložila tabuľku sumarizácie úhrad

tvoriacich uplatňované bezdôvodné obohatenie vo výške 3.601,93 Eur za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019.

3.1. Žalobkyňa tiež uviedla, že zmluva o úvere by mala byť celistvá, pre spotrebiteľa prehľadná a zrozumiteľná. Nebolo účelom zákona, aby spotrebiteľ pri oboznamovaní sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere musel doslova „hľadať“ pre väčšinu spotrebiteľov zásadne dôležité údaje vo viacerých dokumentoch. Základné parametre úveru majú byť primárne uvedené v zmluve o úvere, nie zahrnuté do rôznych častí zmluvnej dokumentácie (napr. v Obchodných podmienkach), a teda na účely preukázania obsahu zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným je potrebné posudzovať predovšetkým zmluvu o úvere.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku zo dňa 01.08.2020 k vyjadreniu žalobkyne zotrval na námietke, že žalobkyňa nespĺnila základnú procesnú povinnosť tvrdenia vo vzťahu k základným predpokladom pre hmotnoprávne posúdenie žalobného nároku titulom bezdôvodného obohatenia, najmä relevantne nešpecifikovala, vrátenia ktorých poplatkov a/alebo úrokov sa v prípade opodstatnenosti požadovanej sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti domáha. Nikde nie je uvedené, na základe akej právnej skutočnosti, resp. ustanovenia právneho predpisu, by mali všetky plnenia „v období od 10.08.2017 do 12.11.2019“ byť plneniami iba na úroky a poplatky. Z listinných dôkazných prostriedkov predložených žalobkyňou vyplýva presný opak, a to že každé plnenie bolo plnením na viaceré zložky úverového záväzku - zmluva o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010 obsahuje v úvodnom ustanovení článku I bod 1 výslovnú dohodu zmluvných strán, z čoho pozostáva každá splátka spotrebiteľského úveru („splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom“). Žalobkyni bol každoročne zaslaný aj výpis z úveru, z ktorého vyplývalo presné rozúčtovanie jej platieb (v závere každého výpisu z úveru je aj upozornenie na možnosť uplatnenia výhrad voči vyčíslenému zostatku úveru, pričom žalobkyňa dlhodobo nevytýkala žiadne nezrovnalosti). Ani zo žiadneho ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom dňa 28.12.2010 nemožno vyvodit', že v prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru by dohoda zmluvných strán o zložení splátok zanikla alebo sa stala neplatnou. Práve naopak, predmetný zákon nemá žiaden osobitný režim pre úverové vzťahy spojené so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, a teda všetky zmluvné dojednania - s výnimkou tých, ktoré priznávajú právo na úroky a poplatky - pôsobia aj naďalej a nie sú prípadnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru dotknuté. Ak preto bolo v zmluve uzavretej so žalobkyňou dohodnuté, že z každej splátky sa na uspokojenie úverovej istiny použije iba určitá časť platby dlžníka, táto dohoda platí aj v prípade uplatnenia sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, resp. nie je touto sankciou nijako zmenená.

4.1. Žalobná námietka, podľa ktorej v napádanej zmluve o splátkovom úvere absentuje uvedenie doby jej trvania, je pre žalovaného nezrozumiteľná, keďže táto náležitosť je jednoduchým, prístupným jazykom a transparentne vyjadrená v ustanovení článku II bod 10 tejto zmluvy: „Úverová zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s Úverom.“. Rovnako zmluva v článku I bod 1 obsahuje jednoznačný dátumový údaj o konečnej splatnosti úveru.

4.2. Časť procesného útoku žalobkyne založená na jej tvrdení o údajne nesprávnom uvedení celkovej výšky spotrebiteľského úveru tiež neobstojí. V podobe presadzovanej žalobkyňou nemôže po práve vyústiť do sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Upína sa totiž k obdobiu po uzavretí zmluvy, zatiaľ čo dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa môžu skúmať a posudzovať výlučne vo vzťahu k času jej uzavretia (analogicky ako je to napr. v prípade skúmania platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu). Dôvod sankcie musí existovať v čase uzavretia zmluvy; spotrebiteľský úver sa nemôže stať bezúročným a bezpoplatkovým dodatočne (po uzavretí zmluvy).

4.3. Ak by teda aj hypoteticky bol žalobkyni reálne poskytnutý úver v nižšej ako dohodnutej výške - čo však nie je prípad prejednávanej zmluvy - nič jej nebránilo, aby sa voči banke domáhala, hoci aj súdnou cestou, doplatenia zostávajúcej časti (a prípadne vyvodila aj sekundárne, zodpovednostné nároky z neposkytnutia úveru v dohodnutej výške).

4.4. Žalobkyňa vydáva s odstupom mnohých rokov za dôvod bezúročnosti a bezpoplatkosti úveru argument, že údajne dostala nižšiu sumu úveru, než bolo dohodnuté, pritom v rozhodujúcom čase poskytnutia úveru takúto námietku nevzniesla. Predmetná námietka žalobkyne je založená na

vrcholne nepoctivom zatajení kľúčovej skutkovej okolnosti konkrétneho prípadu, a to že zaplatenie tzv. spracovateľského poplatku z prostriedkov úveru bolo výsledkom vlastného rozhodnutia žalobkyne. Žalobkyni bola daná k dispozícii celá suma úveru (7.500,- Eur) a ona sama sa dobrovoľne rozhodla, že spracovateľský poplatok má byť zaplatený z prostriedkov úveru, miesto toho, aby ho zaplatila z vlastných zdrojov. Išlo teda o dispozíciu (rozhodnutie) žalobkyne, nie banky. Toto individuálne rozhodnutie žalobkyne je zrejmé nielen zo znenia samotnej zmluvy o splátkovom úvere (článok I bod 1), ale predovšetkým z jej žiadosti o poskytnutie úveru, vo formulári ktorej mala na výber medzi možnosťami „Spracovateľský poplatok sa uhradí: O z prostriedkov úveru, O z prostriedkov klienta bezhotovostne, O z prostriedkov klienta hotovostne, O úver bez poplatku“, pričom zmluvný výsledok bol odrazom slobodne prejavenej voľby samotnej žalobkyne. Ak by uprednostnila možnosť „z prostriedkov klienta“ a poplatok zaplatila napr. v hotovosti na pobočke banky, k žiadnemu inkasu by nedošlo.

4.5. Aj k námietke, že napádaná zmluva neobsahovala správny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom žalovaný poukázal, že takto presadzovaný dôvod - ak by aj bol hypoteticky pravdivý - nemôže rezultovať do sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Normatívna úprava striktne rozlišuje medzi absenciou určitej obligatórnej zmluvnej náležitosti na jednej strane a jej uvedením v zmluve, avšak v nesprávnej výške alebo s iným nesprávnym obsahom na strane druhej. Je to úplne zjavné najmä vo vzťahu k údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorého prípadná neprítomnosť v zmluve spadá pod ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona, avšak jeho uvedenie v nesprávnej výške je podriadené inej skutkovej podstate, v § 11 ods. 1 písm. b) zákona (aj to iba v kvalifikovanom prípade, ak ide o nesprávnosť v neprospech spotrebiteľa). Voči iným obligatórnym náležitostiam však takáto diferenciácia nie je zavedená.

4.6. Najmä pri náležitostiach „celková výška spotrebiteľského úveru“ a „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ sa na vyvodenie sankcie bezúročnosti vyžaduje úplná absencia príslušných údajov (nepostačuje ich uvedenie v nesprávnej výške). Akýkoľvek iný výklad by bol úplne zjavne výkladom contra legem.

4.7. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v posudzovanej zmluve o úvere zo dňa 28.12.2010 správny. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je zákonom precízne definovaná, rozhodne však nie ako súčin počtu splátok a ich výšky.

4.8. Právna norma presne určuje, ktoré položky a za akých podmienok vstupujú do výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa. Týka sa to predovšetkým poistenia úveru, náklady na ktoré vstupujú do celkových nákladov iba pri splnení zákonom presne stanovených podmienok, ktoré však v prípade žalobkyne nie sú prítomné. Dlížnik platí mesačne aj náklady na poistenie úveru, tie však nevstupujú do kumulatívnych údajov o celkových nákladoch spotrebiteľa a celkovej úverovej čiastky. Dobrovoľnosť poistenia vyplýva z listinných dôkazov.

4.9. V prípade údajného nedostatku zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010 v hodnote RPMN ide pritom o náležitosť - rovnako ako pri celkovej čiastke spojenej s úverom - ktorá je veľmi podrobne regulovaná právnymi normami. Ustanovenie § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom dňa 28.12.2010 obsahovalo presnú definíciu ročnej percentuálnej miery nákladov, vrátane matematického vzorca určeného na jej výpočet v prílohe č. 2 tohto zákona. V takýchto normatívnych súvislostiach bolo preto povinnosťou žalobkyne uviesť tvrdenia a argumenty, ktoré zodpovedajú jednotlivým znakom aplikovateľných právnych noriem - v prípade RPMN výpočet a výsledok podľa zákonnej rovnice. Žiadne také skutočnosti však v podaniach žalobkyne nie sú uvedené, čo vylučuje nielen možnosť akejkoľvek procesnej reakcie žalovaného, ale vzhľadom na zásadný význam bremena tvrdenia aj dôvodnosť ňou presadzovaných záverov.

4.10. Vo vzťahu k žalobnému návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.12.2010, poukázal žalovaný na skutočnosť, že v čase vzniku zmluvného vzťahu právna úprava neumožňovala domáhať sa osobitného súdneho určenia tejto špecifickej sankcie podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Až dňa 01.01.2018 nadobudla účinnosť novelizácia zákona č. 129/2010 Z. z. - čl. XII zákona č. 279/2017 Z. z. - ktorým bolo zavedené nové ustanovenie odseku 4 v § 11. Je teda zreteľne prejavovým zámerom zákonodarcu, aby prípustnosť tohto typu určovacej žaloby podliehala podmienkam štandardne vyžadovaným pri

určovacích petitoch, najmä čo do tvrdenia a preukázania existencie naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku.

4.11. Žalobkyňa nepredniesla žiadne konkrétne tvrdenie, ktoré by zodpovedalo zákonnej požiadavke právneho záujmu na požadovanom určení. Ak by aj presvedčenie žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bolo správne - čo žalovaný popiera - nie je zreteľné, ako by prostý určovací rozsudok mohol vnieť potrebnú dávku istoty do právnych pozícií oboch zmluvných strán, a nedal by vzniknúť ďalším a ešte zložitejším sporom. Zároveň poukázal na ustálený prístup súdnej praxe, že určovací žaloba spravidla nie je opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 28/2009 zo dňa 26.05.2010). Je v tomto konaní nesporným, že žalobkyňa sa prvým žalobným návrhom úplne zjavne domáha plnenia z napádanej zmluvy titulom údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Určovací návrh popri takomto návrhu na plnenie neslúži žiadnej praktickej potrebe a nie je daný žiaden osobitný záujem na požadovanom určení.

5. Vo veci sa uskutočnili dve súdne pojednávania, dňa 16.09.2020 a 09.06.2021.

6. Žalobkyňa na súdnom pojednávaní dňa 16.09.2020 prostredníctvom právneho zástupcu trvala na tom, že žalovaná banka nesprávne zahrnula spracovateľský poplatok do istiny úveru a vôbec nereflektovala skutočnosť, že spracovateľský poplatok v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch má byť uvedený v rámci nákladov a má sa následne prejavíť aj do celkovej výšky RPMN. Z toho dôvodu aj RPMN v zmluve o úvere je uvedená nesprávne. Na preukázanie svojich tvrdení predložil právny zástupca žalobkyne výpis z portálu FINinfo, ktorý po zadaní vstupných údajov zo samotnej zmluvy uvádza, že RPMN má byť vo výške 16,19 %, pričom v zmluve je uvedený odlišný údaj. Ak by sa aj výška úveru zhodovala s výškou úveru, ktorá je uvedená v zmluve, náklad vo výške 169,- Eur mal byť zahrnutý do nákladov a za tejto situácie by sa RPMN nezhodovala s RPMN uvedenou v úverovej zmluve. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa má za to, že táto sankcia je prítomná v zmluve o úvere už od jej počiatku a teda nemožno hovoriť o žiadnom delení úhrad žalobkyne na poplatky, úroky a istinu. Podstatnou skutočnosťou je, že právny titul existoval jedine na istinu úveru. Žalujúca strana rovnako trvala na určovacom výroku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý vnesie do právneho vzťahu žalobkyne a žalovaného právnou istotu. Žalobkyňa je evidovaná ako neplatič. Rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti je podkladom pre možnosť požadovať nápravu v úverových registroch.

7. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že v zmluve je obsiahnuté jednoznačné dojednanie o tom, že každá splátka spotrebiteľského úveru sa skladá z viacerých častí. Každá splátka je rozložená na časť pripadajúcu na istinu, na časť pripadajúcu na úroky a na poplatky. Nie je zrejmé, na základe akej právnej skutočnosti by takáto výslovná v zmluve explicitne obsiahnutá dohoda strán mala byť nahradená následným dodatočným rozhodnutím žalobkyne o tom, že všetky úvodné platby majú byť započítané výlučne na istinu, a následne sa má začať generovať bezdôvodné obohatenie. Je pravdou, že v zmluve nie je obsiahnuté rozlíšenie jednotlivých splátok na tieto vnútorné zložky, ale takáto konštrukcia nie je akýmsi výmyslom Slovenskej sporiteľne alebo iného veriteľa, ktorý ho používa, ale je reflexiou jednak komunitárnej požiadavky vyplývajúcej zo smernice 2008/48, ktorá zaviedla inštitút tzv. amortizačnej tabuľky a tak isto toho, ako sa táto komunitárna úprava následne premieta do zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého amortizačná tabuľka nie je súčasťou uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale je kedykoľvek ktorémukoľvek dlžníkovi dostupná bez akýchkoľvek nákladov na požiadanie, aby sa mohol oboznámiť s tým, aká má byť štruktúra jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru. Ak by mal byť úver postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, tak je to sankcia, ktorá stíha úver od samotného počiatku, to znamená, môže sa posudzovať len podľa toho, čo bolo v čase uzavretia zmluvy a nie podľa toho, čo sa stalo neskôr, teda ak žalobkyňa tvrdí, že obdržala menšiu sumu finančných prostriedkov ako 7.500,-Eur, ako bolo dohodnuté v zmluve, je to následná skutočnosť, na ktorú žalobkyňa mala reagovať tým, že by sa domáhala doplatenia zostávajúcej časti. Argumentácia, že nebol daný k dispozícii celý úver, nie je prípad žalobkyne, pretože tá mala k dispozícii celý úver a len sama sa rozhodla, že s časťou naloží takým spôsobom, že zaplatí z neho spracovateľský poplatok. Išlo o dispozíciu žalobkyne, nie dispozíciu banky. Žalovaný tiež namietal nepoužiteľnosť a nedôveryhodnosť výpočtu RPMN predloženého zo strany žalobkyne na pojednávaní. Nepoužiteľnosť webových kalkulačiek spočíva v tom, že neumožňujú zahrnúť do výpočtu všetky predpoklady a vstupné možnosti, ktorými sú často sprevádzané okolnosti uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na otázku, či bol spracovateľský poplatok zahrnutý do

celkových nákladov, právny zástupca žalovaného uviedol, že túto okolnosť nezisťoval, pretože ho súd o to nežiadal, ale je všeobecne známe, že spracovateľský poplatok je do celkových nákladov zahrňaný vždy. Zároveň zdôraznil, že aj obsahom zmluvy je, že spracovateľský poplatok má byť uhradený z poskytnutých prostriedkov úveru, pričom žiadosť o poskytnutie úveru je dôkazom toho, že to bol výraz vôle žalobkyne.

8. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 07.11.2020 žalovaný k povinnostiam uloženým na pojednávaní dňa 16.09.2020 uviedol, že

- spracovateľský poplatok bol zahrnutý do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a tým aj do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a takisto do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ako boli ich výsledné hodnoty uvedené v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010;

- do celkových nákladov spotrebiteľa boli zahrnuté so zreteľom na informácie, ktoré boli známe v rozhodujúcom čase uzavretia zmluvy, bežné úroky z úveru, jednorazový spracovateľský poplatok a mesačný poplatok za správu úveru;

- zmluvný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010 bol vypočítaný na základe parametrov uvedených v prílohe vyjadrenia a označených tak, aby zodpovedali jednotlivým premenným vo vzorci podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom dňa 28.12.2010;

- prvé náklady v mesiaci december 2010 zodpovedali spracovateľskému poplatku, prvému poplatku za správu úveru a úroku za pomernú časť tohto mesiaca, ako bola ich kumulatívna výška 13,74 Eur uvedená v čl. I bod 1, položka „Výška splátky a splatnosť - od prvého čerpania Úveru do 31.12.2010“ zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010; ďalšie splátky uvedené v prehľade sú vo výške 121,41 Eur, čo zodpovedá mesačnej splátke vo výške 128,09 Eur, uvedenej v čl. I bod 1, položka „Výška splátky a splatnosť - od 16.01.2011“, po odpočítaní poplatku za poistenie úveru vo výške 6,68 Eur, ktorý bol uvedený v časti II. bod 6 zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010 a ktorý v súlade s podmienkami ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. nevstupoval do celkových nákladov spotrebiteľa;

- posledná splátka úveru bola určená vo výške 121,04 Eur, čo je úplne štandardný postup v bankovej praxi, keď z hľadiska elementárnej matematiky, a so zreteľom na najmenšiu menovú jednotku, ktorou je jeden eurocent, nemôže byť výška úplne všetkých splátok rovnaká, ak majú byť zachované parametre úveru požadované klientmi, t. j. výška úveru, výška splátky a celková doba trvania úverového vzťahu. Táto situácia sa vyporadúva prostredníctvom poslednej splátky úveru, ktorej výška je mierne nižšia ako ostatné. Dlžník je na takýto rozdiel - úplne zanedbateľný v kontexte celkovej výšky úverového záväzku - výslovne upozornený v ustanovení bodu 5.5.3. Obchodných podmienok: „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“.

9. V nadväznosti na vyjadrenie žalovaného žalobkyňa dňa 19.01.2021 doručila súdu svoje písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že primárnou skutočnosťou, od ktorej sa odvodzoval aj nesprávny výpočet RPMN, je, že žalobkyni nebola reálne vyplatená suma 7.500,- Eur, ale suma úveru 7.331,- Eur, čo vyplýva aj z výpisu z účtu, ktorý žalobkyňa prikladala k žalobe (odpočítanie sumy spracovateľského poplatku 169,- Eur od sumy 7.500,- Eur). Celková výška spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. je v zmluve o úvere uvedená nesprávne s poukazom na skutočnosť, že spracovateľský poplatok bol ihneď odpočítaný a reálne suma 7.500,- Eur nebola vyplatená, ale vyplatená bola suma 7.331,- Eur.

9.1. V tejto súvislosti poukázal aj na výrok rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová / Finway a.s. zo dňa 13.06.2016: „Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“.

9.2. Žalovaný nesprávne a mylne uvádza, že prípad „Radlingerovcov“ (vo veci C-377/14) je prípadom odlišným od nastaveného modelu banky. Žalovaná banka nastavila mechanizmus uzatvárania zmluvy o úvere tak, aby banku mal zbavovať zodpovednosti za svoje pochybenie s poukazom na rozhodnutie spotrebiteľa v žiadosti o úver. Banka týmto spôsobom obchádzala kogentné zákonné ustanovenia.

9.3. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že dlžník mal zaplatiť sumu 13,74 Eur (do 31.12.2010) 107 splátok vo výške 128,09 Eur (od 16.01.2011). Celková čiastka, ktorú mal teda reálne spotrebiteľ podľa zmluvy o úvere zaplatiť, predstavuje sumu 13.719,37 Eur. Podľa vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.12.2020 mala žalobkyňa zaplatiť sumu 13,74 Eur (do 31.12.2010), 106 splátok vo výške 121,41 Eur a poslednú splátku vo výške 121,04 Eur. Celková čiastka by tak predstavovala 13.004,24 Eur. Tiež nie je zrejmé, či úhradu vo výške 13,74 eur je potrebné chápať ako ďalšiu splátku, t. j. splátok by bolo v skutočnosti 108 a nie 107 ako je uvedené v zmluve o úvere. Taktiež znížená posledná splátka nebola uvedená v zmluve o úvere, čo považuje žalobkyňa za neprijateľné. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedený v zmluve o úvere je nejasný a neurčitý, t. j. neplatný. Vysvetlenie žalovaného k údaju o „dobre trvania zmluvy“ považovala žalobkyňa nedostatočné.

10. Žalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 03.04.2021 označil právne názory prezentované žalobkyňou, týkajúce sa aplikácie rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 21.04.2016, vo veci C-377/14, R. proti Finway a.s. na prebiehajúci spor za pokrivené. Súdny dvor v rozsudku O. nevyslovil, že určité sumy by automaticky mali alebo nemali vstupovať do celkovej výšky úveru. Toto zistenie je výlučnou úlohou vnútroštátneho súdu. V prejednávanej veci úveru poskytnutého žalobkyni pritom existuje hneď niekoľko zásadných dôvodov, ktoré v zmysle záverov rozsudku O. vylučujú, aby celková výška úveru, ako je uvedená v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010 (7.500,- Eur), mala byť povinne znížená o spracovateľský poplatok vo výške 169,- Eur. Tým hlavným je, že o neoprávnenom zahrnutí určitej sumy do celkovej výšky úveru by bolo možné hovoriť iba v prípade, ak by sa nedala dlžníkovi k dispozícii. Kľúčovou skutkovou okolnosťou je, že zaplatenie spracovateľského poplatku z prostriedkov úveru bolo výsledkom vlastného, individuálneho rozhodnutia žalobkyne. Práve ona ho vyníma zo záberu rozsudku O., pretože žalobkyni bola daná k dispozícii celá suma úveru a iba ona sama sa dobrovoľne rozhodla, že spracovateľský poplatok má byť zaplatený z úveru, miesto toho, aby ho zaplatila z vlastných zdrojov.

10.1. Druhý dôvod, prečo neprichádza do úvahy záver o nesprávnosti zmluvnej náležitosti výšky úveru poskytnutého žalobkyni, vychádza z bodov 87 a 89 odôvodnenia rozsudku O., keď Súdny dvor zdôrazňuje, že neoprávnené zahrnutie určitej sumy do celkovej výšky úveru nevyhnutne rezultuje do stanovenia nesprávnej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov. A contrario, nemožno hovoriť o nesprávnom postupe vo vzťahu k celkovej výške úveru, ak ním hodnota RPMN nie je nijako dotknutá. Ak teda niet negatívneho dopadu na RPMN, nie je ani právne relevantné uvažovať o nesprávnom uvedení celkovej výšky úveru. V prípade spracovateľského poplatku, aký bol uplatnený aj voči žalobkyni, je z matematického hľadiska vylúčené, aby nezníženie celkovej výšky úveru o sumu poplatku mohlo negatívne poznamenať hodnotu RPMN. Rozhodujúcou okolnosťou tu totiž je, že poplatok je uhradený okamžite. Znamená to, že tak v prípade postupu použitého v zmluve so žalobkyňou, t. j. keď sa ako výška úveru uvedie 7.500,- Eur a poplatok figuruje ako „nultá“ splátka vo výške 169,- Eur v rovnakom čase, ako aj v prípade, ak by sa výška úveru znížila o poplatok, t. j. $7.500,- \text{ Eur} - 169,- \text{ Eur} = 7.331,- \text{ Eur}$, a poplatok by už nevystupoval ako splátka na úver, je výsledkom rovnaká hodnota RPMN.

10.2. Záverom uviedol, že pri výpočte celkovej čiastky vo svojom vyjadrení opomenula žalobkyňa do súčtu zahrnúť aj spracovateľský poplatok vo výške 169,- Eur, ako uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení, v ktorom prípade výsledná suma $13.004,24 \text{ Eur} + 169,- \text{ Eur} = 13.173,24 \text{ Eur}$ „do posledného centu“ korešponduje so zmluvou.

11. Na písomné vyjadrenie žalovaného následne ešte písomne reagovala žalobkyňa vo vyjadrení doručenom súdu dňa 19.04.2021, v ktorom uviedla, že banka si v kontraktačnom procese zmluvne „ošetrila“ obchádzanie zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj obchádzanie smernice 2008/48. Obchádzanie zákona bolo v neprospech spotrebiteľa a takéto konanie banky je absolútne neprípustné. Poukázala na ustanovenie zmluvy: „Časť I., I. Základné podmienky, bod. 1. Spracovateľský poplatok: 169,- Eur, uhradený pri uzatvorení Úverovej zmluvy z prostriedkov úveru“. Takáto zmluvná podmienka je neprípustná aj podľa rozsudku SD EÚ, C-415/11 C. v zmysle ktorého sa za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje taká zmluvná podmienka, ktorá sa odchyľuje od noriem zákona v neprospech spotrebiteľa. Dôsledkom takéhoto dojednanja je:

- že žalobkyňa si v skutočnosti vzala úver na zaplatenie spracovateľského poplatku, čím by tiež bolo vylúčené, že ide o druh úveru „na čokoľvek“, t. j. bezúčelový úver,
- že úrokom vo výške 12,90 % bola úročená suma, ktorá poskytnutá nebola (nebola poskytnutá suma 7.500,- Eur).

11.1. Spracovateľský poplatok súčasne predstavuje plnenie, ktoré po materiálnej stránke slúži záujmom banky a spotrebiteľovi neprináša žiadny úžitok, či protiplnenie, čo tiež zvyrazňuje jeho neprijateľnosť. Spolu bola žalobkyňa na ekonomické využitie poskytnutá suma 7.331,- Eur, táto suma je v konečnom dôsledku „celková výška úveru“.

11.2. Zmluvné dojednanie, na základe ktorého sa spotrebiteľ vopred vzdáva práva na vyplatenie celého žiadaného úveru z dôvodu, aby zaplatil banke poplatok, ktorým uhradí jej náklady spojené s poskytnutím úveru (spracovateľský poplatok) je v príkrom rozpore so zásadou ekvity a dobrými mravmi v tomto type podnikania. Banka týmto zneužila svoje silnejšie postavenie na úkor slabšej zmluvnej strany.

11.3. Je zavádzajúce tvrdenie banky, že „išlo o dispozíciu žalobkyne“ v súvislosti s celkovou výškou úveru. O dispozíciu s celkovou výškou úveru by išlo v prípade, ak by najprv bol úver poskytnutý riadne v celej výške a následne by žalobkyňa mohla s ním disponovať. Opačný postup, aký zvolila banka, znamená, že pokiaľ žalobkyňa určila účel časti úveru, mal byť poskytnutý účelovo viazaný úver, avšak ani tento spôsob by nebolo možné považovať za zákonný, nakoľko banka by poskytovala časť úveru na svoje poplatky. Pokiaľ by aj súd neaplikoval § 53 OZ, je nevyhnutné siahnuť po aplikácii § 39 OZ a prípadne v spojení s § 41 OZ. Týmto spôsobom dojednaný spracovateľský poplatok možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. konanie banky za rozporné s dobrými mravmi s priamym následkom v podobe nesprávne uvedenej obligatórnej náležitosti „celková výška úveru“.

11.4. Žalobkyňa má za to, že ani stanovisko Národnej banky Slovenska (NBS) nemožno považovať za relevantné v predmetnej veci. Základ pre správny výpočet RPMN sú správne zadané hodnoty, medzi ktoré patrí výška úveru v podobe reálne poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 7.331,- Eur a nie nesprávna hodnota úveru vo výške 7.500,- Eur. NBS vypočítala RPMN správne, ale nie pre tento prípad, nakoľko pokiaľ je spracovateľský poplatok nákladom spojeným s úverom vedený na jednej strane rovnice, nemôže byť na druhej strane rovnice úver vo výške, ktorá zahŕňa aj spracovateľský poplatok. Spracovateľský poplatok je náklad, ktorý nemôže vystupovať na oboch stranách rovnice a logicky pokiaľ nemôže vystupovať ako súčasť istiny úveru, istina úveru sa zníži o sumu 169,- Eur a suma 169,- Eur sa presunie k celkovým nákladom spojených s úverom.

11.5. Zároveň žalobkyňa poukázala na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15Csp/16/2020 zo dňa 04.08.2020, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/118/2019 zo dňa 28.04.2020, ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/32/2014.

12. Na pojednávaní dňa 09.06.2021 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu zotrvala na predchádzajúcej argumentácii obsiahnutej v písomných podaniach a ústnych prednesoch a k stanovisku Národnej banky Slovenska k správnosti výpočtu RPMN doplnila, že NBS neposudzuje právnu stránku veci, ako uviedla, poskytuje len matematický výpočet, neposudzuje ani neprijateľnosť podmienok. Vychádza len z predložených listín, pričom žalobkyňa má za to, že vychádzala z nesprávnych vstupných údajov. Posúdenie právnej stránky veci a listín je úlohou súdu. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní vzniesol dôkazný návrh a navrhoval vyslychnúť žalobkyňu ku skutočnostiam, s akou sumou mohla disponovať, ako sa zmluva uzatvárala a aj k tomu, či jej bola reálne daná možnosť uhradiť spracovateľský poplatok a akým spôsobom, ak to vnesie svetlo do tohto prípadu.

13. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu nad rámec svojej predchádzajúcej právnej argumentácie na pojednávaní uviedol, že pri tom modeli, ktorý bol použitý v uzavretej zmluve so žalobkyňou, ktorý bol spochybnený, nedochádza k žiadnej zmene kľúčového ukazovateľa každého spotrebiteľského úveru, ktorým je ročná percentuálna miera nákladov. Národná banka Slovenska potvrdila, že dospela k úplne rovnakému výpočtu a úplne rovnaký by bol aj v prípade, že by sa pristúpilo k tomu riešeniu, ktoré presadzuje žalobkyňa. Spotrebiteľ musí mať vždy možnosť spoznať informácie o rozsah svojho záväzku. Z hľadiska všetkých týchto kritérií Slovenská sporiteľňa splnila svoje zákonné povinnosti. Riešenie, ktoré použila v zmluve, nijakým spôsobom nezasiahlo, ani neobmedzilo spotrebiteľku na jej oprávnených záujmoch a na jej právach, ktoré jej priznáva právna úprava, a preto nie je možné konštatovať porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch, ale najmä nie je možné vyvodzovať záver o tom, že by v takýchto prípadoch mala nastupovať sankcia bezúčinnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru žalovaného má žaloba skôr šikanózný rozmer ako rozmer ochrany spotrebiteľa a preto navrhol súdu, aby bola v celom rozsahu zamietnutá. K dôkaznému

návrhu prednesenému na pojednávaní žalobkyňou vznesol právny zástupca žalovaného námietku a uviedol, že je pravdou, že v spotrebiteľskom spore môže súd vykonávať aj dokazovanie, ktoré strany nenavrhl, ale každej dôkaznej povinnosti musí predchádzať povinnosť tvrdenia, až následne je možné vykonávať dokazovanie. V tejto súvislosti uviedol, že neboli prednesené žiadne skutkové tvrdenia, že spracovateľský poplatok si žalobkyňa žiadala zaplatiť inak, než to bolo uvedené v zmluve. Tiež poukázal na ustanovenie § 195 ods. 1 CSP, že výsluch strany sporu, ktorá má záujem na výsledku sporu, sa vykoná, len ak uvedené skutočnosti nemožno preukázať inak. Boli predložené dôkazné prostriedky, že spôsob zaplataenia spracovateľského poplatku bol zo strany žalobkyne zvolený tak, že má byť zaplatený z prostriedkov spotrebiteľského úveru. Rovnako žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo 4341/2009 a 33Cdo 2247/2011, ktoré sa týkajú významu zmluvných vyhlásení a ako sa k nim má pristupovať pri dokazovaní. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že ak je nejaká skutočnosť jasne vyjadrená v zmluve, nie je prípustné, aby púhym popretím týchto skutočností sa snažila strana získať pre seba nejakú výhodu. Nikto nerozporuje, že po poskytnutí úveru a po odpočítaní spracovateľského poplatku mala žalobkyňa k dispozícii takú sumu, ktorá jej zostala. Zdôraznil, že v prípade, ak by zaplatila sumu spracovateľského poplatku z vlastných prostriedkov, v konečnom dôsledku by mala k dispozícii rovnakú sumu. Z hľadiska ročnej percentuálnej miery nákladov sú obidva parametre rovnaké.

14. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

15. Nebolo medzi stranami sporné, že dňa 28.12.2010 bola uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 7.500,- Eur, ktorý mala žalobkyňa splácať v mesačných splátkach nasledovne: od prvého čerpania (t.j. 28.12.2010) do 31.12.2010 vo výške 13,74 Eur k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) a od 16.01.2011 v 107 splátkach vo výške 128,09 Eur mesačne (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom) k 16. dňu v kalendárnom mesiaci, s termínom konečnej splatnosti 16.11.2019 a s úrokom 12,90 % p.a. Žalobkyňa sa zaviazala žalovanému zaplatiť celkom 13.173,24 Eur pri RPMN 15,43 % a priemernej RPMN 11,25 %. Zmluvné strany si zároveň dojednali spracovateľský poplatok vo výške 169,- Eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy a poplatok za upomienku vo výške 25,- Eur. Ako druh úveru je uvedený spotrebný úver na čokoľvek, spôsob poskytnutia úveru bol jednorazovo bezhotovostne. Úverová zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo súvislosti s úverom (čl. II. bod 10 zmluvy). V úverovej zmluve bolo zároveň dojednané poistenie schopnosti splácať úver (Komplexný súbor poistenia-1poistená osoba), o ktoré žalobkyňa požiadala a vyslovila s ním súhlas. Výška poistného (podľa zmluvy „poplatku za poistenie“) bola 6,68 Eur, pričom v zmysle čl. II. bodu 5 zmluvy sa žalobkyňa zaviazala počas trvania poistenia úveru platiť poistné v deň, ktorý sa číselne zhoduje s dňom splatnosti splátky úveru, v jednej sume spolu s pravidelnými mesačnými splátkami úveru.

16. Z výpisu z úveru číslo XXXXXXXXXXXX za účtovné obdobie 28.12.2010 - 31.12.2010 vyplýva, že dňa 28.12.2020 došlo k bezhotovostnému čerpaniu úveru vo výške 169,- Eur + 4.938,74 Eur + 2.392,74 Eur, spolu 7.500,- Eur. V rovnaký deň, 28.12.2010 bola zaplatená aj splátka vo výške 169,- Eur titulom spracovateľského poplatku.

17. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.601,93 Eur od obdobia od 10.08.2017 do 12.11.2019 titulom plnení v prospech žalovaného, ktoré upresnila v predloženej špecifikácii a ktoré plnenia vyplývajú aj z predložených výpisov z úveru.

18. Zo žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že dňa 07.12.2010 žalobkyňa požiadala o spotrebný úver na čokoľvek (druh úveru) na účel vyrovnania úveru v Slovenskej sporiteľni a na osobnú spotrebu. Výška žiadaného úveru bola 7.500,- Eur, výška spracovateľského poplatku 169,- Eur, ktorý spracovateľský poplatok sa uhradí z prostriedkov úveru. Výška úveru po odpočítaní spracovateľského poplatku činila 7.331,- Eur, splatnosť úveru v rokoch - 9, deň splatnosti splátok úveru - 16. deň v mesiaci. Žalobkyňa zároveň požiadala o komplexný súbor poistenia (smrť, plná a trvalá invalidita, pracovná neschopnosť, strata zamestnania), pričom zo žiadosti vyplýva, že sa jedná o klienta bez znalostí a skúseností. V rámci šetrenia bonity klienta zo žiadosti vyplýva, že žalobkyňa v čase podania žiadosti o poskytnutie úveru

bola slobodná, nežila v spoločnej domácnosti s druhom, ktorý by spolu s ňou vstupoval do úverového vzťahu, jej zamestnávateľom na dobu neurčitú bola od 01.01.2005 Železničná spoločnosť, a.s., Zvolen, pre ktorú pracovala ako administratívny pracovník, má úplné stredoškolské všeobecné vzdelanie, býva vo vlastnom byte, jej priemerný čistý mesačný príjem je 530,- Eur a výdavky 234,- Eur.

19. Predžalobnou výzvou zo dňa 30.01.2020 žalobkyňa vyzvala žalovaného na dobrovoľné plnenie sumy 6.433,49 Eur, ktorá predstavuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.12.2010 a na vystavenie a zaslanie kvitancie, že pohľadávka podľa zmluvy zanikla splnením riadne a včas, v lehote do 05.02.2020, v opačnom prípade bude zo strany žalobkyne podaná žaloba na súd. Predžalobná výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 30.01.2020.

20. Sporným medzi stranami bolo, či zmluva o splátkovom úvere uzatvorená medzi sporovými stranami obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. alebo sa v dôsledku absencie týchto náležitostí považuje úver poskytnutý v zmysle zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Sporným tiež bolo, či je v zmluve uvedený údaj o dobe trvania zmluvy a či je v zmluve správne uvedený údaj o celkovej výške úveru, o ročnej percentuálnej miere nákladov a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Sporným tiež bolo, či je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný. Spornou bola aj identifikácia plnení za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019, ktoré žalobkyňa žiadala vydať ako bezdôvodné obohatenie a to, či sa žalobkyňa môže samostatným výrokom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i), l) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

32. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

34. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

35. Podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z., základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kládie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-l}$$

Význam symbolov:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

36. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

37. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

38. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

39. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

40. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

41. Úvodom považoval súd za potrebné vysporiadať sa s námietkou žalovaného, ktorý podanej žalobe žalobkyne vytýkal viaceré vady, predovšetkým absenciu dostatočne konkrétnych a určitých skutkových tvrdení podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalobu žalobkyne považuje za zodpovedajúcu ustanoveniu § 127 v spojení s § 132 a nasl. CSP, keďže z obsahu žaloby je zrejmé, ktorému súdu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo sa ňou sleduje. Žalobkyňa opísala rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré sú základným predpokladom pre hmotnoprávne posúdenie žalobného nároku, pripojila dôkazy a uviedla svoj žalobný návrh vo veci (petit). Preto sa súd domnieva, že neboli splnené podmienky pre postup podľa § 129 CSP, teda pre odmietnutie podania, nakoľko žaloba poskytovala dostatočný základ pre rozhodnutie vo veci samej a súd ju preto považoval za kvalifikovanú. Právna kvalifikácia veci je následne vecou súdu. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov strán sporu nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (napríklad nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 135/04, II. ÚS 174/04).

42. K meritu veci súd uvádza, že na základe vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, má za to, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

43. Je nepochybné, že zmluva o splátkovom úvere, z ktorej žalobkyňa vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. ObZ. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalovaný poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalobkyňa ho za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. a zmluva z 28.12.2010 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ a táto zmluva je tiež spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ.

44. Žalobkyňa vytýkala zmluve o splátkovom úvere, že táto neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovú výšku úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Z toho dôvodu je potrebné úver poskytnutý v zmysle zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaný nemá nárok na akékoľvek plnenie od žalobkyne nad rámec istiny úveru. Keďže žalovaný prijal plnenia titulom úverovej zmluvy vo výške 13.771,09 Eur, teda viac, než bol poskytnutý úver, potom sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 OZ a musí toto obohatenie žalobkyni vydať. Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.601,93 Eur za obdobie od 10.08.2017 do 12.11.2019.

45. Preskúmaním úverovej zmluvy dospel súd k záveru, že v zmluve o splátkovom úvere neabsentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. - uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V čl. I. bode 10 zmluvy je nepochybne uvedené, že úverová zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom. Z čl. I. bodu 1 zmluvy, v ktorom sú vymedzené Základné podmienky úveru, je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať 16.11.2019, pričom všetky uvedené informácie sú obsahom jediného dokumentu, a to zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010.

46. Žalobkyňa ďalej namietala, že zmluva o úvere neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o celkovej výške úveru, resp. že obsahuje údaj nesprávny, nakoľko správna výška poskytnutého spotrebiteľského úveru bola 7.331,- Eur s odôvodnením, že v sume 7.500,- Eur, ktorá bola v zmluve uvedená ako výška úveru, bol zahrnutý aj spracovateľský poplatok 169,- Eur, ktorý mal byť započítaný do celkových nákladov. S uvedeným názorom žalobkyne sa súd nestotožňuje, nakoľko z predloženého výpisu z úveru č. XXXXXXXXXX za obdobie 28.12.2010 - 31.12.2010 je preukázané, že žalobkyňa poskytnutý úver čerpala bezhotovostne dňa 28.12.2010, a to v sume 169,- Eur, v sume 4.938,74 Eur a v sume 2.392,26 Eur, dokopy 7.500,- Eur. To znamená, že na účet žalobkyne bola vyplatená celková suma úveru 7.500,- Eur. Až následne z načerpanej sumy úveru bola vykonaná splátka vo výške spracovateľského poplatku 169,- Eur, čo vyplýva priamo z čl. I „Základné podmienky“ zmluvy a čo si žalobkyňa vymienila priamo v žiadosti o poskytnutie úveru.

47. K inštitútu spracovateľského poplatku súd poznamenáva, že tento sa v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov akceptuje, jeho vyžadovanie veriteľom nie je považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku a s ohľadom na výšku poskytnutého úveru nebola jeho výška v tomto prípade zjavne neprimeraná, teda rozporná s dobrými mravmi.

48. Od názoru o nesprávnej výške úveru v zmluve o splátkovom úvere odvodzovala žalobkyňa aj námietku týkajúcu sa nesprávne uvedeného údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť [§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.].

49. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) má slúžiť spotrebiteľovi pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým mu umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb. Vypočíta sa z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené a patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru a výslovne uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere na príslušný spotrebiteľský úver platné ku dňu podpisu zmluvy. Neuvedenie tejto náležitosti v zmluve, rovnako ako aj uvedenie nesprávnej hodnoty v neprospech spotrebiteľa je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z.

50. Nakoľko vzorec pre matematický výpočet RPMN je zložitý, pre priemerného spotrebiteľa ťažko pochopiteľný, overenie správnosti výpočtu RPMN prostredníctvom vzorca obsiahnutého v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z. je obtiažne aj pre súd, keďže dostupné spotrebiteľské kalkulačky na internetových stránkach nemožno v tomto prípade použiť pre ich nepresnosť a nespoľahlivosť, pričom do výpočtu RPMN vstupujú predpoklady a vstupné možnosti, ktorými sú často sprevádzané okolnosti uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v záujme overiť namietanú správnosť výpočtu RPMN v zmluve o splátkovom úvere sa súd v súlade s § 295 CSP obrátil na Národnú banku Slovenska so žiadosťou o kontrolu správnosti výpočtu RPMN v zmluve aj s dôrazom na skutočnosť, že spracovateľský poplatok bol podľa názoru žalobkyne zahrnutý do istiny úveru, pričom tento mal byť uvedený v celkových nákladoch a následne sa prejaví aj v celkovej výške RPMN.

51. Národná banka Slovenska, odbor ochrany finančného spotrebiteľa (ďalej len „OFS“) zaslal listom zo dňa 15.12.2020 súdu odpoveď k žiadosti o kontrolu správnosti výpočtu RPMN, v ktorom na základe vykonaného prepočtu RPMN konštatoval, že jeho výsledkom je RPMN vo výške 15,43 %, ktorá je totožná s hodnotou RPMN uvedenou v zmluve.

51.1. OFS vykonal kontrolný prepočet hodnoty RPMN v zmysle § 19 a prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Do výpočtu RPMN vstupovali údaje vyplývajúce z predloženej dokumentácie. Hodnota RPMN, ktorú určil OFS dosadením do základnej rovnice, bola vypočítaná za nasledovných predpokladov:

- úver vo výške 7.500,- Eur je načerpaný jednorazovo ku dňu podpisu zmluvy, t.j. 28.12.2010,
- spracovateľský poplatok vo výške 169,- Eur je uhradený ku dňu podpisu zmluvy,
- poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur je súčasťou mesačnej splátky úveru,
- splátka úrokov a poplatkov vo výške 13,74 Eur je splatná pred prvou splátkou,
- prvá splátka úveru sa uskutoční 16.01.2011 vo výške 121,41 Eur bez poplatku za poistenie k úveru, každá ďalšia splátka úveru je splatná k 16. dňu kalendárneho mesiaca v rovnakej výške okrem poslednej splátky úveru vo výške 121,04 Eur, ktorá sa uskutoční k dátumu konečnej splatnosti úveru 16.11.2019.

51.2. K zohľadneniu spracovateľského poplatku vo výpočte RPMN OFS dodal, že spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je splatný v deň uzatvorenia zmluvy, môže byť zohľadnený vo výpočte RPMN dvoma spôsobmi:

- 1) na ľavej strane základnej rovnice je súčasná hodnota úveru dohodnutého v zmluve a na pravej strane je súčasná hodnota splátky poplatku za poskytnutie úveru a súčasná hodnota anuitných splátok úveru, pričom splátka poplatku za poskytnutie úveru je nulovou splátkou,
- 2) výška poplatku za poskytnutie úveru sa odpočíta od sumy úveru dohodnutej v zmluve a výsledná suma sa použije na ľavej strane základnej rovnice a na pravej strane rovnice je poplatok za poskytnutie úveru nulový.

51.3. Pri oboch matematických zápisoch základnej rovnice na výpočet RPMN je výsledok výpočtu hodnoty RPMN rovnaký (15,43 %). Pri výpočte RPMN je irelevantné, či sa použije plná výška úveru 7.500,- Eur na jednej strane rovnice a následne sa na druhej strane rovnice v nulej splátke použije spracovateľský poplatok vo výške 169,- Eur, alebo sa na jednej strane rovnice ako výška úveru použije suma úveru vo výške 7.331,- Eur po odpočítaní spracovateľského poplatku a na druhej strane už nebude do nulej splátky vstupovať spracovateľský poplatok.

51.4. Zároveň OFS poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 21. apríla 2016 vo veci C-377/2014, ktorý sa v bodoch 81 až 91 zaoberá pojmi „celková výška úveru“ a „výška čerpania úveru“, a to aj na účely výpočtu RPMN. Optikou vyššie uvedených bodov rozhodnutia C-377/2014 by bol správny spôsob výpočtu RPMN č. 2. Poplatok vo výške 169,- Eur na ľavej strane rovnice sa nezaráta do celkovej výšky úveru, pričom v takomto prípade musí byť od sumy 7.500,- Eur odpočítaný.

51.5. Spôsob výpočtu RPMN č. 1 je matematicky ekvivalentnou úpravou výpočtu č. 2, nemá vplyv na hodnotu RPMN. Ako vyplýva z bodu 89 rozsudku, vo vzťahu k výpočtu RPMN boli pre Súdny dvor EÚ relevantné také okolnosti, ktoré „môžu mať vplyv na výpočet RPMN“. Preto sa OFS pri výpočte RPMN č. 1 neodkláňa od rozsudku spôsobom, ktorý by mal vplyv na výpočet RPMN.

52. Na základe takto vykonaného dokazovania s prihliadnutím na argumentáciu NBS považuje súd za preukázané, že hodnota RPMN uvedená v zmluve o splátkovom úvere je správna.

53. Ďalším namietaným nedostatkom zmluvy o splátkovom úvere bol údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorá je v čl. I zmluvy (Základné podmienky) uvedená sumou 13.173,24 Eur. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že uvedený údaj je správny, pričom predmetná suma bola vypočítaná ako súčet spracovateľského poplatku vo výške 169,- Eur, splátky vo výške 13,74 Eur (od prvého čerpania úveru do 31.12.2010), 106 splátok po 121,41 Eur (t.j. mesačné splátky od 16.01.2011 v sume 128,09 Eur po odpočítaní sumy poistného 6,68 Eur) a poslednej 107. splátky vo výške 121,04 Eur, čo je dôsledok matematického postupu zaokrúhľovania, keďže najmenšou menovou jednotkou je jeden eurocent a z toho dôvodu nemôže byť výška všetkých splátok úveru totožná. Uvedenú skutočnosť ustanovuje aj bod 5.5.33 OP, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom

pohľadávky banky. Odchýlka vo výške poslednej splátky úveru rádo vo výške niekoľkých eurocentov zapríčinená zaokrúhľovaním podľa názoru súdu predstavuje zanedbateľný rozdiel na úrovni štatistickej odchýlky, ktorý nebol spôsobilý ovplyvniť rozhodnutie žalobkyne, či uzatvorí daný zmluvný vzťah a len sám o sebe nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na právny názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 43CoCsp/16/2021 zo dňa 21.04.2021. Vo vzťahu k poistnému súd dopĺňa, že žalovaný nebol povinný do celkovej čiastky zahrnúť poplatok za poistenie, pretože išlo o doplnkovú službu, ktorá nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, čo medzi stranami ani nebolo sporné. Ako vyplýva zo zmluvy aj zo žiadosti o poskytnutie úveru, o poistenie prejavila záujem žalobkyňa, zažiadala o Komplexný súbor poistenia a s poistením schopnosti splácať úver súhlasila (čl. II. body 1 až 3 zmluvy).

54. Po posúdení obsahu zmluvy dospel súd k záveru, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 28.12.2010 bola uzatvorená platne v súlade s vyššie uvedenými právnymi predpismi. Obsah zmluvy nie je zmätočný ani nezrozumiteľný, zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Hoci sa jedná o zmluvu, ktorá bola pripravená vopred zo strany žalovaného a žalobkyňi predložená na podpis, takýto postup súd nepovažuje za nekalú prax, pretože zmluva bola pripravená podľa požiadaviek žiadateľky obsiahnutých v žiadosti o poskytnutie úveru, najmä čo sa týka výšky úveru, doby trvania zmluvy, splatnosti splátok, spôsobu úhrady spracovateľského poplatku, typu poistenia, pričom banka následne vypracovala návrh zmluvy, ktorý predložila klientke na podpis. Pokiaľ žalobkyňa nesúhlasila s obchodnými podmienkami, ktorých obsah nebolo možné meniť, zmluvu mala možnosť nepodpísať, pričom v konaní ani nebolo tvrdené, že by k uzavretiu zmluvy bola nútená. Súd tiež posúdením zmluvy dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

55. Na základe vykonaného dokazovania, s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, má súd za to, že poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda na strane žalovaného nedošlo ani k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne plnením bez právneho dôvodu, ktoré bezdôvodné obohatenie malo mať právny základ v namietanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Keďže nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, súd sa nezaoberal ani vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného.

56. Na podporu svojho záveru súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/13/2021 zo dňa 22.04.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/245/2018 zo dňa 30.09.2019 alebo rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/549/2015 zo dňa 19.07.2018.

57. Súd z dôvodu hospodárnosti nevykonal dôkaz výsluchom žalobkyne, pretože tento by podľa názoru súdu nemal očakávaný význam pre výsledok sporu. Súd sa v tomto smere stotožňuje s názorom žalovaného, ktorý vzniesol námietku voči tomuto dôkaznému návrhu a nad rámec uvedeného dopĺňa, že medzi stranami nebol spor o tom, že zo sumy poskytnutého spotrebiteľského úveru bol zaplatený spracovateľský poplatok. Jednalo sa o právnu otázku, či táto skutočnosť mohla ovplyvniť údaj o výške poskytnutého úveru s právnym dôsledkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Na dôvažok súd uvádza, že v predmetnom spore bol spotrebiteľ zastúpený advokátom, z toho dôvodu sa aj na tento spotrebiteľský spor použijú ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania (§ 291 ods. 3 a § 296 CSP). Právny zástupca navrhol výsluch žalobkyne až na v poradí druhom pojednávaní, na žiadnom z pojednávaní žalobkyňa pritom nebola osobne prítomná, to znamená, že jej výsluch by si vyžiadal nariadenie ďalšieho pojednávania, pričom v priebehu celého konania zo strany žalujúcej strany nebol ani prednesený návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalobkyne a tento dôkazný návrh sa netýkal žiadnej novej skutočnosti, ktorá by bola prednesená na pojednávaní alebo vyplynula z jeho priebehu.

58. Pokiaľ žalovaný namietal prípustnosť určovacieho návrhu podľa § 137 písm. d) CSP popri návrhu na plnenie [§ 137 písm. a) CSP], ktorý podľa názoru žalovaného neslúži žiadnej praktickej potrebe a nie je daný žiaden osobitný záujem na požadovanom určení, súd poznamenáva, že podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

59. Podľa dôvodovej správy k dotknutému ustanoveniu sa s ohľadom na ustanovenie § 137 CSP, zakotvujúce pozitívno-právne členenie súkromno-právnych žalôb na viaceré druhy, zaviedla

možnosť spotrebiteľa žiadať pred súdom o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou (ako aj neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Zákon o spotrebiteľských úveroch ako osobitný právny predpis pripustil žalobu o určenie uvedenej právnej skutočnosti, v dôsledku čoho žalobkyňa nemala povinnosť preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Predmetné ustanovenie, ktoré bolo zavedené zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z. (novelizačný čl. XII), má procesnoprávny charakter a nadobudlo účinnosť dňa 01.01.2018 a teda bolo v čase rozhodovania súdu účinnou právnou normou.

60. Len pre úplnosť súd uvádza, že na základe opísaných skutkových tvrdení v žalobe by si otázku prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru posúdil súd ako otázku predbežnú pri posudzovaní peňažného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj bez osobitného určovacieho návrhu. Keďže však súd nepovažoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, žalobu žalobkyne v tejto časti nepovažoval za dôvodnú.

61. Súd záverom považuje za potrebné poznamenať, že rešpektuje ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany a akceptuje, že táto ochrana musí slúžiť predovšetkým k vyvažovaniu faktického nerovnovážneho postavenia medzi veriteľom a spotrebiteľom, a tým k dosiahnutiu rovnosti strán sporu, čo najmä znamená, že takáto ochrana má spočívať predovšetkým v tom, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnými podmienkami a podmienkami dosiahnutými nekalými praktikami. Takáto ochrana je teda plne akceptovateľná pri nekalých praktikách dodávateľov, či neprijateľných podmienkach. Ochrana slabšej strany oproti strane „silnejšej“ sa prejavuje aj v civilnom procese a spočíva napríklad v širšej poučovacej povinnosti (§ 292 CSP), v zbavení slabšej strany niektorej z procesných povinností (napr. súd je povinný obstaráť, zabezpečiť a vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci - § 295 CSP), posunutie momentu koncentrácie konania do rozhodnutia vo veci samej (§ 296 CSP), to však neznamená, že súd má rezignovať na svoju nestrannosť. Aj ochrana spotrebiteľa musí mať svoje hranice a nemôže byť doťahovaná do extrémov spôsobom, že by to malo za následok porušenie princípu rovnosti strán v prospech spotrebiteľa, najmä nie v situáciách, keď dodávateľ sa snaží vykonávať svoju podnikateľskú činnosť poctivo. Aj spotrebiteľ je subjekt práva, ktorý sa má správať zodpovedne a zhodnotiť si pred vstupom do určitého právneho vzťahu svoje možnosti a práva a povinnosti, ktoré mu zo vzťahu vyplývajú. Do miery, v akej dodávateľ vystupuje poctivo, je preto potrebné chrániť aj dobrú vieru dodávateľa, že ten, kto s ním uzatvára zmluvný vzťah, si zväžil uzavretie zmluvy a je si vedomý svojich práv a povinností.

62. Z vyššie uvedených dôvodov súd preto žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v spore plný úspech, preto má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).